

VSVE

www.vsve.ho.ua
e-mail: vsve@ukr.net

www.detut.edu.ua

ВСЕУКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЧЕНИХ-ЕКОНОМІСТІВ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ТРАНСПОРТУ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**«ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ:
ЕВОЛЮЦІЯ ПАРАДИГМИ
ТА РЕВОЛЮЦІЙНІ ГІПОТЕЗИ»**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

27-28 березня 2015 року
Київ, Україна

офіційна вода конференції

Київ 2015

ВСЕУКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЧЕНИХ-ЕКОНОМІСТІВ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТРАНСПОРТУ

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

**«ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ: ЕВОЛЮЦІЯ
ПАРАДИГМИ ТА РЕВОЛЮЦІЙНІ
ГІПОТЕЗИ»**

м. Київ, 27 – 28 березня 2015 року

Київ 2015

UKRAINIAN ASSOCIATION OF ECONOMIC SCIENTISTS
STATE ECONOMIC AND TECHNOLOGICAL UNIVERSITY OF
TRANSPORT

Abstracts of
International scientific and practical conference

«Economic Theory: Evolution and revolutionary paradigm hypothesis»

27 – 28 of March of 2015 Kyiv, Ukraine

Kyiv 2015

УДК: 330.3

ББК 65.01

Економічна теорія: еволюція парадигми та революційні гіпотези: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 27 – 28 березня 2015 року). – К.: ДЕТУТ, 2015. – 174 с.

*Складено вченою радою
Державного економіко-технологічного університету транспорту
Протокол № 6 від 31.03.15 року*

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Економічна теорія: еволюція парадигми та революційні гіпотези» містять тези доповідей учасників конференції за напрямками: інституційний аналіз економіки, епістемологія економічних криз, суспільство споживання та його наслідки для майбутніх поколінь, час як головний економічний ресурс, методологічні проблеми та новітні підходи в макроекономіці, інформаційна економіка, інтелектуальна праця та інтелектуальний капітал як головні фактори економічного розвитку, актуальні питання історії економічних вчень, математичні методи та моделі в економічній теорії, поведінкова економіка, теорія раціонального вибору та теорія ігор, монетаризм та неокласицизм в сучасних економічних процесах.

Матеріали конференції призначені для науковців, підприємців, викладачів економічних дисциплін, аспірантів та студентів.

Редакційна колегія:

Алімов Олександр Миколайович – завідувач відділу стратегічного потенціалу сталого розвитку Інституту економіки природокористування та сталого розвитку НАН України, академік НАН України, доктор економічних наук, професор.

Кендішов Олександр Володимирович – голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри «Економіка та підприємства» Державного економіко-технологічного університету транспорту.

Ейтутіс Георгій Дмитрович – доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Державного економіко-технологічного університету транспорту.

International scientific and practical conference «Economic Theory: Evolution and revolutionary paradigm hypothesis» contains abstracts of participants on directions such as the institutional analysis of the economics, the epistemology of the economic crisis, consumer society and its consequences for future generations, the time as a major economic resource, methodological problems and new approaches in macroeconomics, information economics, the intellectual labor and intellectual capital as the main factors of the economic development, current issues of the History of Economic Thought, mathematical methods and models in the economics, the behavioral economics, the rational choice theory and the game theory, neo-Keynesianism and monetarism in modern economic processes.

Conference materials are intended for scientists, entrepreneurs, professors of economic subjects, postgraduates and students.

The editorial board

Olexandr Alymov, Head of Department of strategic sustainable development potential of the Institute of Environmental Economics and Sustainable Development of NAS of Ukraine, Academician of NAS of Ukraine, Doctor of Economics, Professor.

Olexandr Kendishov, Chairman of The Ukrainian Association of Economic Scientists, Doctor of Economics, Professor, Head of Department of Economics and Entrepreneurship of State Economic and Technological University of Transport, Academician of the Academy of Economic Sciences of Ukraine.

George Eytutis, Doctor of Economics, Professor, Vice-Rector of State Economic and Technological University of Transport.

© Всеукраїнська спілка вчених-економістів, 2015

© Державний економіко-технологічний
університет транспорту, 2015

ЗМІСТ

Алимов О. М., Микитенко В. В. ЕВОЛЮЦІЯ ПАРАДИГМИ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	13	Васильєва Т. О. КОНЦЕПЦІЯ КОНТРОЛІНГУ – ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ	32
Анісімов В. М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РЕФОРМУВАННЯ ТА ЗМІНА ПАРАДИГМИ ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	15	Васьковська Н. О. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ІНСТИТУТИ ЯК ОСНОВА ВІДТВОРЕННЯ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ІНДИВІДІВ	34
Анкулович Т. С. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РЕАЛЬНИМ СЕКТОРОМ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ	17	Владичин У. В. НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ІНОЗЕМНОГО БАНКІВНИЦТВА В УКРАЇНІ	36
Артеменко Л. Б. ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	18	Власюк Н. І. НЕОБХІДНІСТЬ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ВИДАТКІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ	37
Бабанова І. Ю. ГЕОМАРКЕТИНГ УКРАЇНИ В ДІЛОВОМУ СВІТІ	20	Волченко Н. В. ГЛОБАЛЬНА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ДЕРЖАВИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	39
Бакланова О. Г. ЧИ МОЖУТЬ БУТИ ВДАЛИМИ ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ В ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПОЛІТИЧНИХ РЕЖИМАХ?	21	Воронкова І. Ю. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ СИСТЕМО- СТРУКТУРНОГО КЛАСТЕРОУТВОРЕННЯ	40
Балджи М. Д. РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ КОНФЛІКТІВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОЇ СИТУАЦІЇ	23	Возмикина И. А. ФИНАНСИАЛИЗАЦИЯ: НАУЧНЫЕ ПОДХОДЫ К СОДЕРЖАНИЮ	41
Баула О. В., Никитюк Т. Л. МОДЕЛЬ ЕФЕКТИВНОГО РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ: НА ЗАСАДАХ ПАРАДИГМИ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	25	Гальчинський Л. Ю., Свиденко А. В. МОДЕЛЮВАННЯ ЯВИЩА АСИМЕТРІЇ ЦІН НА РИНКУ НАФТО- ПРОДУКТІВ НА БАЗІ ЕВРИСТИК ПОВЕДІНКИ АГЕНТІВ РИНКУ	43
Безштанько А. О. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ	26	Герасименко Ю. С. ІНСТИТУЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	44
Белопольський Н. Г. ВНУТРЕННИЕ РЕЗЕРВЫ ДЛЯ РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ	28	Гречин Б. Д. АНАЛІЗ ФАКТОРІВ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПІДПРИСМСТВА НА ДОВКІЛЛЯ	46
Белякова О. В. СТАЛІЙ РОЗВИТОК РЕГІОНАЛЬНИХ СИСТЕМ	30	Гриценко О. А. МОДЕЛІ ПОДАТКОВОЇ ПОВЕДІНКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	47
Богун Л. Г. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	31	Гудкова В. П. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ПРИЙНЯТТЯ ПІДПРИСМСТВОМ СОЦІАЛЬНИХ МАРКЕТИНГОВИХ РІШЕНЬ	49

Дворник І. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	50	Коптевич А. О. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ І КОРПОРАТИВНА ЕТИКА СУБ'ЄКТІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	67
Донга І. А. ФІСКАЛЬНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВОДОКОРИСТУВАННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	51	Ковтун О. А. ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІНАНСОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДОМОГОСПОДАРСТВ В УМОВАХ СУСПІЛЬСТВА СПОЖИВАННЯ	68
Заїчко І. В. ВИЗНАЧЕННЯ СУТНІСНИХ ОСНОВ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ	53	Комарницький І. О. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ	70
Залізничок В. П. ВИБІР МОДЕЛІ ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА ПРИ ВИХОДІ НА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ РИНОК	54	Коневщинська Н. М. ВПЛИВ НЕЦІНОВИХ ЧИННИКІВ НА СУКУПНИЙ ПОПИТ В ТРАНСФОРМАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ	71
Заяць В. С. ФОРМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЯК ЧИННИК ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ОПЛАТИ ПРАЦІ	56	Коновал В. В. АНАЛІЗ ОБ'ЄГІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	72
Ілляшенко С. М. КОМПЛЕКСНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	57	Кравченко К. С. МОЖЛИВОСТІ МАРКЕТИНГУ ДЛЯ РОЗБУДОВИ НОВОЇ УКРАЇНИ	74
Карачина Н. П., Вакар Т. В. БРЕНДИНГ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ: ПОТЕНЦІАЛ І ПЕРСПЕКТИВИ	58	Кравчук Я. С. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МОНОПОЛІЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	76
Igor Kendiukhov THE GLOBAL TRENDS IN THE EMPLOYMENT AND THE INCOME LEVELS	60	Крайчук О. В. УПРАВЛІНСЬКЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	77
Oleksandr Kendiukhov ECONOMIC PRIORITIES OF IMPROVING THE COMPETITIVENESS OF UKRAINE	62	Курбет О. П. ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗАСАД КИЇВСЬКОЇ ПОЛІТЕКОНОМІЧНОЇ ШКОЛИ	79
Кіртока Р. Г. ОСНОВНІ ПЕРСПЕКТИВИ ІНСТИТУЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	64	Кухар О. В. РИНКОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ДОСЛІДЖЕННІ ПОЛІТИКО- ЕКОНОМІЧНИХ ПРОТИСТОЯНЬ	80
Кирилов Ю. С. МОДЕЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: РЕВОЛЮЦІЙНА ГІПОТЕЗА	65	Куценко І. В. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ІНТЕГРОВАНИХ АГРАРНИХ ФОРМУВАНЬ В УКРАЇНІ	81

Лаврик У. В. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ТА ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЗБАЛАНСОВАННОСТІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ	83	Масло А. І. БРЖА ЯК ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ	103
Лемішко О. О. АКТУАЛЬНІСТЬ ОСНОВНИХ ПОСТУЛАТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ШКОЛИ ФІЗІОКРАТІВ	85	Маслов Д. С. ІНФЛЯЦІЙНІ І ДЕФЛЯЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В ЕКОНОМІЦІ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З ДЕРЖАВНИМ БОРТОМ	104
Лобозинська С. М. ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ДЕПОЗИТНИМИ РИЗИКАМИ	86	Мельник В. І. МОНЕТАРИЗМ VS КЕЙНСІАНСТВО – ХИБНА ДИХОТОМІЯ ТЕОРЕТИКО-ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	106
Лопух К. В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОНЕТАРИЗМУ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	88	Мельник Л. Ю. ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА ЕКОНОМІКИ ЗНАТЬ	108
Луговська І. А., Воробійов А. А. МАРКЕТИНГОВА ІНФОРМАЦІЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВИМИ ДОСЛІДЖЕННЯМИ	89	Михайленко С. В., Зубріліна В. В. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ	109
Мага А. М. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ ПАРАДИГМИ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ	91	Мших О. Б. ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В ЕКОНОМІЦІ ЗНАТЬ НА ОСНОВІ ПОНЯТТЯ СИСТЕМНОГО РЕСУРСУ	110
Македон Г. М. МОДЕЛЬ СПОЖИВАННЯ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ	92	Мороз О. В., Мандзюк Н. Ф. ДО ПИТАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТЕОРІЇ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	112
Максименко І. О. ІННОВАЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КУЛЬТУРА ЯК ЧИННИК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	93	Парій Л. В. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ СИРУ В УКРАЇНІ	113
Малика О. Я. КАПІТАЛ БРЕНДУ ЯК КОНКУРЕНТНА ПЕРЕВАГА ПІДПРИЄМСТВА	96	Пацьора О. В. ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ФАКТОРУ ЧАСУ	114
Мальчик М. В. К ВОПРОСУ РЕФЛЕКСИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ПРИНЯТТЯ РЕШЕНЬ	99	Перерва П. Г., Косенко О. П. ВПЛИВ ПОКАЗНИКА ЦИТУВАННЯ ПАТЕНТІВ НА ЇХ ВАРТІСТЬ	116
Мартиненко В. В. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	100	Пилипенко В. М. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ	117
Маслак О. М. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ	102	Пилипенко О. В. ФАКТОР ЧАСУ В УПРАВЛІННІ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ	119
		Пісулик О. І. РЕАЛІЗАЦІЯ ІДЕЙ МОНЕТАРИЗМУ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ	120

Платонов О. І. МУЛЬТИМОДАЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧАСУ ЯК НЕВІДНОВЛЮВАЛЬНОГО РЕСУРСУ	122	Соколова Е. О. ГРОШОВО-КРЕДИТНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОГО СПАДУ	139
Полянська А. С. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА СКЛАДОВА СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ	123	Солоха Д. В. СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПТУ ЕФЕКТИВНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	141
Приймук О. Р. СТАЛІЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ	125	Сорока Н. В., Рабушко В. С. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ АКТИВІВ БОРЖНИКА В ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА	142
Радзиевская С. А. ПРОТИВОРЕЧИЯ И ДУАЛИЗМ В ТЕОРЕТИЧЕСКИХ МОДЕЛЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ	126	Станьковська І. М. ДІАГНОСТИКА СКЛАДОВИХ ІНТЕГРАЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ	144
Розкошна О. А., Дугченко О. О. АКТУАЛЬНІСТЬ ПОСДНАННЯ МАТЕРІАЛЬНОГО ТА МОРАЛЬНОГО СТИМУЛОВАННЯ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ	128	Старостіна А. О., Кравченко В. А. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПІВ «СПРАВЕДЛИВОЇ ТОРГІВЛІ» ЗАДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИМИ РИЗИКАМИ	145
Ряба О. І. ЗУСТРІЧАЮЧИ ДВА СЛАВНІ ЮВІЛЕЇ	129	Стельмах А. Л. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗБУТОВОЇ ПОЛІТИКИ М'ЯСО-КОВБАСНИХ ВИРОБІВ	147
Сакута К. В. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	131	Стоянець Н. В. СУТНІСТЬ ПОНЯТТІ «РОЗВИТОК» ЯК ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ	148
Серов А. О. ПРОБЛЕМЫ И АКТУАЛЬНОСТЬ РАЗВИТИЯ ЛОКАЛЬНЫХ РЫНКОВ В УСЛОВИЯХ ФИНАНСОВОГО КРИЗИСНА	132	Сухий О. О. ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА СПОЖИВАННЯ ВІДПОВІДНО ДО НАГРОМАДЖЕННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ	150
Сивак Р. Б. ПЕРЕДУМОВИ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ ГЛОБАЛІЗМУ У ВИМІРІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА	134	Творонович В. І. ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІОЛОГІЧНОГО ПІДХІДУ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМ В ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМАХ	151
Сидорович О. Ю. НОВІТНЯ ПАРАДИГМА ФІСКАЛЬНОГО ПРОСТОРУ	135	Ткаченко І. В., Боднарук О. О. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ПРАЦЯ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ У СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	152
Синявська О. О. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ ПРИ ОЦІНЮВАННІ ЯКОСТІ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ	136	Устенко А. О. МОДЕЛЬ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ (НА ПРИКЛАДІ УПРАВЛІННЯ БУРОВИХ РОБІТ)	154
Скоморович І. Г. ДО ПИТАННЯ ПРО ФУНКЦІЇ ГРОШОВИХ СИСТЕМ	138		

Філатова Л. С. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ РИНКІВ З ВИКОРИСТАННЯМ АПАРАТУ ТЕОРІЇ НЕДОСКОНАЛОЇ КОНКУРЕНЦІЇ	156
Хвостенко В. С. ТЕОРЕТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ФІНАНСОВИХ ІННОВАЦІЙ	157
Чеботарьов В. А., Чеботарьов С. В. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ПАРАДИГМИ	160
Чорний В. В. КОРПОРАТИВНО-АДАПТИВНО-ВИПЕРЕДЖАЮЧА ПОВЕДІНКА ЗАЛІЗНИЦЬ НА РИНКУ ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ	161
Шакіна Н. А. МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИМ ТА ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА НОВІТНІ ПІДХОДИ	163
Lydmila Shashula FUNDAMENTALS THE DEVELOPMENT OF NATURAL- ECONOMIC SYSTEMS OF UKRAINE	164
Шевчук Е. В. ВОЗНИКНОВЕНІЕ СОВОКУПНОГО РАБОТНИКА ОБЩЕСТВА	165
Шиншкова Н. Л. ІНСТИТУЦІЙНЕ ОФОРМЛЕННЯ ТОРГІВЛІ ВАЛЮТНИМИ ДЕРИВАТИВАМИ	167
Шульга О. А. МІСЦЕ І РОЛЬ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	168
Щелкунов В. І. ГЕНЕЗИС ТА КОНЦЕПЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	169
Юрченко С. Ю. РИНОК ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ УКРАЇНИ У ПЕРІОД ПОЛІТИЧНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	171
Ekaterina Yagelskaya ORGANIZATION OF ECONOMIC ACCELERATION PROCESSES IN UKRAINE	172

Алимов Александр Николаевич, академік НАН України, д.е.н., проф.;
Микитенко Вікторія Володимирівна, д.е.н., проф.
ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку
НАН України», м. Київ

ЕВОЛЮЦІЯ ПАРАДИГМИ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Трансформація економічної системи України у 2014 – 2015 рр., що супроводжується неузгодженістю вибори напрямів державного впливу на економічне життя, дефіцитом державного бюджету, високим рівнем інфляції, розривом стабільних господарських зв'язків, обумовила потребу у переорієнтації суспільного інтересу економістів до пошуку нових механізмів, засобів і способів формування регіональної економічної політики на засадах реалізації каскадних форм організації виробничо-господарської та міжрегіональної взаємодії. Визнано, що метою формування пріоритетних напрямів провадження реформ та реалізації регіональної політики, незалежно від людських, часових, просторових, організаційних значень будь-якої країни світу та історичного минулого або сучасності – є вирішення двох взаємозалежних завдань. У внутрішньому суспільно-економічному просторі: це самозбереження держави та її економічної та енергетичної незалежності, забезпечення цілісності, збалансованості та стабільності функціонування національної економічної системи. Щодо міжнародної арени – це палатна реалізація зовнішньоекономічного аспекту досягнення достатнього рівня економічної безпеки як вагової субструктури забезпечення результативності адміністративно-територіальної реформи в Україні із розширенням зони власного впливу / експансією стратегічного потенціалу інших держав (чи утисненням їхньої свободи у площині раціоналізації його використання).

Реалізація приведених завдань вимагає конструювання оновленої системи державного та регіонального управління на засадах домінування у їхній сукупності ресурсно-функціональних підсистем із більш вагомими адаптивними характеристиками. Підтвердимо, що нечіткість сучасних систем державного та регіонального управління зробила проблематичним: оцінку рівнів ефективності макроекономічного регулювання розвитку національного господарства; формування цілісної й дієвої концепції імплементації сучасної регіональної політики з урахуванням міжнародних вимог до результативності функціонування реального сектору; врахування масштабу структурно-динамічних змін в межах економічної системи з часом в контексті розбудови в державі єдиної макроекономічної моделі задля забезпечення і реалізації національних економічних інтересів у площині забезпечення надійності та загальнооекономічного відродження.

З цією метою і запропоновано використовувати усталені у країнах європейського союзу організаційно-економічні підходи до класифікації регіональних економічних систем за принципами *NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics – узвичаєної ідентифікації номенклатури територіальних одиниць для статистики ЄС)*. На твердження дослідників, це

накопичення соціальних проблем – все це свідчить про вичерпаність попередньої моделі соціально-економічного розвитку. Постає питання не просто пошуку окремих рішень чи стимулюючих заходів, спрямованих на локалізацію кризових явищ. Перебіг подій останніх років засвідчив обмеженість і безперспективність такого підходу. На порядку денному – пошук та впровадження «унікальних» революційних моделей економічного зростання.

Економіка України перебуває у летаргічному сні і в найближчі роки надати їй прискорення, перебудувати деструктуровану країну – експортера металу та інших сировинних продуктів при темпах зростання на рівні 2-3% неможливо. Необхідно забезпечити зростання економіки на 6-8% на рік [1, с. 5]. Але й такі показники протягом найближчих років не забезпечать соціально-економічні умови життя громадян України на рівні стандартів, наприклад США, та не дозволять державі увійти в 20-ку провідних країн світу, наприклад за показником ВВП на душу населення. Тобто Україна має знайти особливий шлях стрімкого економічного розвитку в умовах глобалізації. Сприяти цьому має розуміння механізмів економічних перетворень інших країн, дослідження реформ революційного спрямування. В цьому аспекті вважаємо за доцільне розглянути досвід нових індустріальних держав Азії, яких називають «азійськими тиграми» – Сінгапур та Гонконг, що демонструють високі темпи економічного зростання.

У цих країнах немає покладів нафти, газу і руди, навіть будівельного ліску та питної води, які доводиться імпортувати. Незважаючи на дефіцит ресурсів і корисних копалин, ці дві країни наприкінці ХХ ст. зробили стрімкий економічний прорив, потрапивши у першу п'ятірку світу за рівнем ВВП на душу населення.

Головною і єдиною зброєю Сінгапуру і Гонконгу в боротьбі за національний добробут став бізнес-клімат, умови для ведення бізнесу. Протягом невеликого проміжку часу вони подолали всі перешкоди на шляху технологій та капіталу, а саме: високі ставки податку, зайвий бюрократизм і корумповані чиновники.

Беручи до уваги досвід розвитку економік Гонконгу, Сінгапуру вважаємо за доцільне розглянути один із варіантів «українського економічного дива» революційного спрямування. Мова йде про впровадження в Україні системи 5/10. Це економічна система, заснована на кардинальних реформах, спроможна за відносно невеликий проміжок часу зробити країну інвестиційно привабливою, підвищити її ВВП і рівень життя населення.

В основу системи 5/10 покладено принцип економічної свободи, який поширюється на кожного громадянина країни. «Безподаткова держава» (система 5/10) – це єдиний спосіб залучити на територію України величезний обсяг коштів, бо сюди стане вигідно їхати жити і працювати. Відкриття кордонів, вільний обіг валют, відмова від мит, акцизів, ПДВ, створення безподаткової країни, в якій влада не братиме участі в економічному житті громадян, а є лише економічним гравцем. Україна може стати першою у світі безподатковою країною, яка існує за рахунок оренди державного майна, плати за землю, корисних копалин, де відсутня податкова служба. Можливо система 5/10 й містить елементи економічного романтизму та потребує більш

детального опрацювання, але, в той же час, це одна з небагатьох ідей, в результаті реалізації якої в Україні може відбутися економічне диво.

Список використаних джерел

1. Єщенко П. С. Економічне зростання без розвитку: причини і шляхи інноваційного перетворення економіки / П. С. Єщенко // *Економіка України*. – 2013. – № 10. – С. 4 - 20.
2. <http://www.balashov.com.ua/510/>

Кизлевич Анна Олександрівна, к.е.н., доц.
Рівненський державний гуманітарний університет, Україна

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ І КОРПОРАТИВНА ЕТИКА СУБ'ЄКТІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

У процесі підписання угоди про асоціацію України з Європейським союзом перед українським бізнес-середовищем зокрема і суспільством в цілому постає питання адаптації та виконання ряду підвишених вимог економічного, соціального й етичного характеру, необхідних для подальшої євроінтеграції України. У першу чергу це стосується приведення до відповідності з європейськими стандартами та критеріями нормативно-законодавчої бази, вимог щодо захисту навколишнього середовища, посилення соціальної відповідальності бізнесу перед суспільством.

Розуміння ролі людського фактору при здійсненні інноваційних процесів дозволяє розглядати соціальний механізм реалізації інноваційної діяльності як один з найважливіших засобів регулювання інноваційних процесів. На шляху інноваційного розвитку економіки України постають проблеми активізації інноваційної діяльності і побудови необхідної для цього інноваційної інфраструктури – динамічної саморегулюючої системи ринків та суб'єктів, що вступають на цих ринках у певні економічні відносини в межах, обумовлених законами та нормативно-правовими актами України і забезпечують створення необхідних умов для розширеного виробництва інноваційної продукції, технологій, послуг. До суб'єктів інноваційної інфраструктури відносять сукупність підприємств, організацій, установ, їхніх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, наукові, виробничі, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні, з питань трансферу технологій тощо).

Ефективним інструментом управління розвитком інноваційної інфраструктури країни є концепція соціальної відповідальності всіх суб'єктів, які забезпечують її функціонування у поєднанні з корпоративною етикою їх поведінки і взаємодією. Вона реалізується у трьох сферах: економічній, екологічній і соціальній.

Концепція соціальної відповідальності передбачає:

1) обов'язкове виконання всіма суб'єктами інноваційної інфраструктури норм і вимог чинного законодавства;

2) готовність добровільно із моральних і етичних міркувань відраховувати кошти на соціальні потреби, благодійну діяльність, захист та збереження навколишнього середовища;

3) врахування інтересів та відповідальність всіх суб'єктів інноваційного процесу за вплив своєї діяльності на клієнтів, споживачів, працівників, акціонерів, суспільство в цілому, а також на навколишнє середовище.

Соціальна відповідальність за впровадження інновацій поширюється на всіх учасників інноваційного процесу та забезпечується прогнозуванням і попередженням негативних наслідків здійснення інновацій у техніко-технологічній, економічній та соціальній сферах. Соціальна безпека інновацій припускає попередження соціальної напруженості і конфліктів, що потенційно можливі на різних етапах реалізації інноваційних процесів у різних сферах.

Список використаних джерел

1. Князевич А. О. Софтизація і сервізація інноваційної інфраструктури країни / А. О. Князевич // Економіка і держава. – № 4. – 2014. – С. 23 - 27.
2. Тавер Е. И. Стандарты и социальная ответственность бизнеса // Акционерное общество : вопросы корпоративного управления. – 2010. – № 5. – С. 28 - 32.
3. Федуллова Л. І. Економіка знань: підруч. / Л. І. Федуллова. – НАН України; Ін-т екон. та прогноз. НАН України. – К., 2009. – 600 с.

Ковтун Оксана Анатоліївна, к. держ. упр., доцент
Східноєвропейський університет економіки і менеджменту, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІНАНСОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДОМОГОСПОДАРСТВ В УМОВАХ СУСПІЛЬСТВА СПОЖИВАННЯ

Останнім часом все більшої популярності набуває теорія «суспільства споживання», в якій визначається основний аспект, що впливає на фінансову поведінку як індивіда, так і масового споживача, а саме цілеспрямоване зосередження на споживчому фетишизмі та соціальному консьюмеризмі [1].

Поняття «суспільство споживання» в соціології характеризує сучасний спосіб життя індивідумів, поведінковий устрій, що визначає надмірний потяг людей до матеріальних благ. Ж. Бодрійяр вказує на те, що споживання перетворюється на суспільний та економічний обов'язок сучасної людини, його метою не є задоволення потреб, це певний тип комунікації у суспільстві, який знаходиться під впливом маркетингу та суспільної думки про статусність споживання.

На противагу західному суспільству, що сформувалось в умовах високого рівня добробуту населення, економічної стабільності середнього класу,

українське суспільство споживання формується в умовах падіння рівня життя населення, значної його поляризованості та глобалізації культури споживання.

Традиційно в раціоналістичних теоріях фінансова поведінка домогосподарств трактується як така, що обумовлена в більшому ступені економічними чинниками (рівнем доходу, наявністю верхової, володінням цінними паперами, дивідендами тощо), а споживчий вибір є раціональним. Так А. Боровська зазначає, що «...заощадження на тривалі споживчі товари такі, як автомобілі, облаштування домівок перестали бути «в моді»; місце етики протестантського аскетизму зайняв гедонізм» [2, с. 9].

Тобто сьогодні пріоритети у фінансовій поведінці домогосподарств зміщені із заощаджувального, інвестиційного напрямів в бік ірраціонального споживання. Виходячи із вищезазначеного, фінансовим установам, що функціонують на ринку фінансових послуг, необхідно докорібно змінити свої стратегії щодо залучення приватних інвесторів, відійти від масовості до індивідуального підходу.

Так, поведінка переважної частини молоді не залежить від рівня фінансового благополуччя, а формується під впливом певних мережевих інформаційних процесів, а також завдяки маніпулюванню свідомістю через мережеві інформаційні системи та глобальну рекламу. Тому, наприклад, комерційним банкам, при формуванні кредитного портфелю слід враховувати вимоги цього вікового сегменту клієнтів, їх креативний склад мислення.

Тобто перехід від парадигми традиційної раціональної фінансової поведінки агентів, що максимізують корисність, до сучасної, яка пов'язана із нерациональними поведінковими аспектами, визначає необхідність застосування не тільки економічних методів дослідження, а й методології таких наук, як соціологія та психологія. Так, при взаємодії клієнта із фінансовими установами, в маркетингу застосовуються методи рефлексивного управління, за допомогою яких здійснюється непряме управління та вплив на фінансову поведінку споживача. Тобто агент, що здійснює управляючий вплив (наприклад, страхова компанія) через свідомо сформовані інформаційні потоки впливає на прийняття рішення клієнтом, а споживач таких послуг в свою чергу спирається саме на ту інформацію, що надала компанія. Застосування такого підходу надає можливість побудувати моделі рефлексивного управління взаємодії домогосподарств із фінансовими інститутами.

Список використаних джерел

1. Зоська Я. В. Суспільство споживання та соціальні практики споживачів в Україні: монографія / Я. В. Зоська; Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя: Класич. приват. ун-т, 2011. – 352 с.
2. Borowska A. Społeczeństwo konsumpcyjne – charakterystyka // Zeszyty naukowe politechniki białostockiej. Ekonomia i Zarządzanie. – 2009. – Z. 14. – S. 7 - 17.

Наукове видання

Схвалено вченою радою
Державного економіко-технологічного університету транспорту
Протокол № 6 від 31.03.15 року

**«ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ: ЕВОЛЮЦІЯ ПАРАДИГМИ
ТА РЕВОЛЮЦІЙНІ ГІПОТЕЗИ»**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

27 – 28 березня 2015 року

Відповідальний за випуск: О. В. Кевдюхов

*Підписано до друку 09.04.15. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Спосіб друку – ризографія.
Зам. № 44/15. Наклад 110 прим.*

*Надруковано в Редакційно-видавничому відділі ДЕТУТ
Свідоцтво про реєстрацію Серія ДК № 3079 від 27.12.2007 р.
03049, м. Київ-49, вул. Миколи Лукашевича, 19*